

URZĄD PATENTOWY
w WARSZAWIE
OPIS PATENTOWY ^{71b 11/1} ^{A43c} ^{11/12}

Nr 29214.

Kl. 71-b, 6/10.

Hoesch Aktiengesellschaft, Dortmund.

Zapięcie suwakowe do obuwia lub ubrań.

Zgłoszono 30 czerwca 1937 r.

Udzielono 8 sierpnia 1940 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy szczelnego zapięcia suwakowego do obuwia i do innych części odzieżowych. Zapięcie suwakowe według wynalazku składa się z narządów zamykających, zamocowanych w pewnych odstępach od siebie na brzegach zamykanego przedmiotu, zamykanych za pomocą suwaka.

W znanych zapięciach suwakowych tego rodzaju brzegi zamykające, do których przymocowane są narządy zamykające, są narażone na rozciąganie, tak iż brzegi te podczas nagłego zgięcia w miejscach zamocowania ich ulegają łatwo zerwaniu.

Celem szczelnego na kurz, gazy i wilgoć zamykania zapięcia bywa ono często pokrywane dodatkowym paskiem gumowym, co podraża jednak wykonanie.

W zapięciach suwakowych znanego ty-

pu, których narządy zamykające zachodzą na siebie, całkowite uszczelnienie zapięcia z powodu wykrzywień i zgięć staje się często utrudnione, ponieważ brzegi zamykające nie mogą być tak silnie do siebie dociśnięte, by przylegały stale szczelnie.

Niedogodności tej unika się według wynalazku w ten sposób, że na każdym z brzegów zamykających części odzieżowej lub innego przedmiotu zamocowuje się rąbek z materiału elastycznego zaopatrzonego w listwę. W rąbku tym są osadzone w pewnych odstępach od siebie sztyfciki metalowe. Sztyfciki te, rozmieszczone w położeniu zamknięcia naprzeciw siebie, posiadają stożkowe główki, które mogą być mocno wcisnięte do wgłębień, wykonanych w elastycznym rąbku, przez na-

ciskanie półokrągłych zewnętrznych główek tych sztyfcików. Tego rodzaju zapięcie suwakowe zapewnia niezawodne i szczelne zamknięcie obu brzegów.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia przekrój zapięcia suwakowego wzdłuż linii *I — I* na fig. 2, fig. 2 — przekrój poprzeczny tegoż wzdłuż linii *II — II* na fig. 1.

Zapięcie to składa się z rąbków 1, 2 materiału elastycznego, zamocowanych na brzegach zamykanego przedmiotu. Rąbki te posiadają rozszerzone listwy, w których są osadzone w równomiernych odstępach od siebie sztyfciki 5 z metalu lub z innego twardego materiału. Między tymi sztyfcikami są wykonane na brzegach rąbków wgłębienia 6. Każdy z sztyfcików 5 posiada na końcu, zwróconym do przeciwnego sztyfcika 5, stożkową główkę 7, wchodzącą we wgłębienie 6 przeciwnego rąbka. W stanie zapiętym główki 7 sąsiednich sztyftów 5 zahaczają się wzajemnie.

Do zamykania zapięcia suwakowego służy suwak 8, którego ukształtowanie zależy od zewnętrznego kształtu elastycznych rąbków z umocowanymi na nich

sztyfcikami, i który jest albo oddzielony od odzieży, albo też jest zamocowany na niej. Suwak ten nasuwa się na zewnętrzne końce sztyfcików 5 i pociąga się wzdłuż rąbka, tak iż główki 7 sztyfcików 5 jednego rąbka zachodzą między główki 7 sztyfcików 5 drugiego rąbka. W celu zapobieżenia wtłaczaniu się przy silnym docisku zewnętrznych główek sztyfcików 5 do rąbków gumowych 1, 2 zastosowano jeszcze podkładki 9.

Zastrzeżenie patentowe.

Zapięcie suwakowe do obuwia lub ubrań w rozcięciach o elastycznych brzegach, łączonych w pewnych odstępach od siebie za pomocą narzędzi o główkach wzajemnie się zahaczających, znamienne tym, że wskazane narzędzia mają postać sztyfcików (5), zaopatrzonych w główki zewnętrzne z podkładkami oraz główki stożkowe (7), wciśnięte w stanie zahaczenia w otworki (6) elastycznych brzegów (1, 2).

H o e s c h A k t i e n g e s e l l s c h a f t.

Zastępca: inż. F. Winnicki,
rzecznik patentowy.

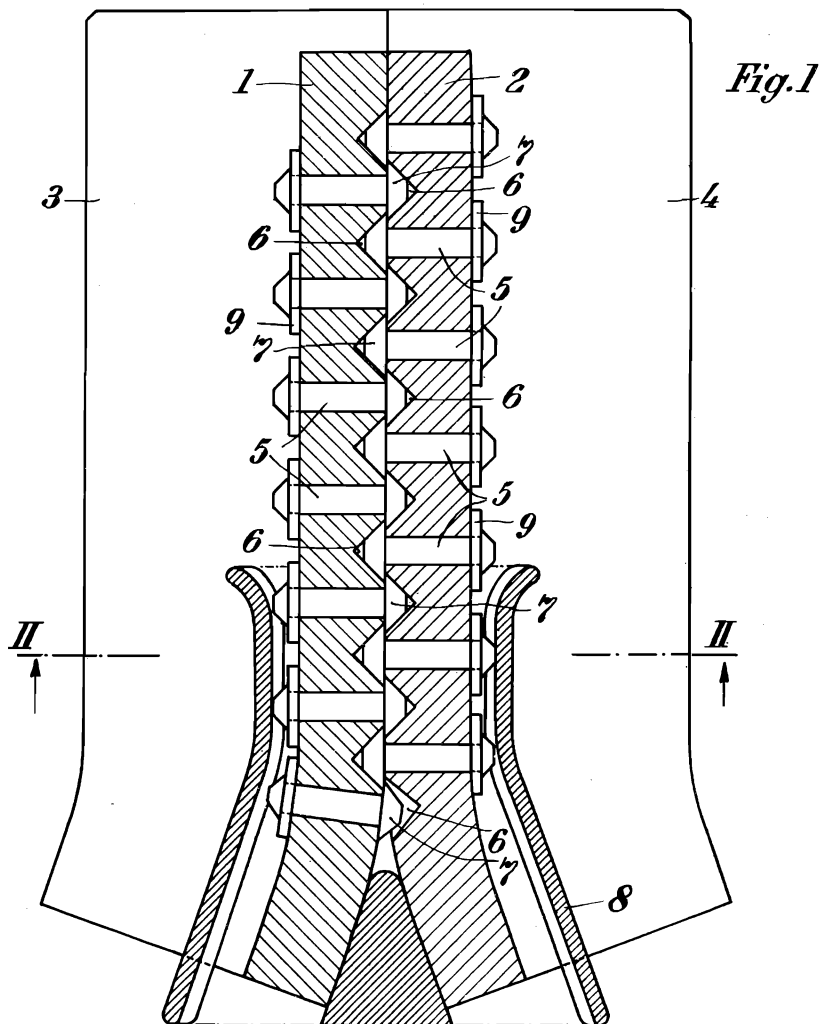

Fig. 2

